

KEJSARDÖMET MEXIKO

Samtidigt som det amerikanska Inbördeskriget rasade ockuperades Mexiko av franska styrkor. Den österrikiske Ärkehertigen Maximilian tillsattes som landets kejsare. Européerna fick stöd av konservativa mexikaner, men den liberale President Juarez och det mexikanska folket tog upp kampen. Då det amerikanska inbördeskriget var slut sökte sig många krigsveteraner till Mexiko, sydstatarna till den kejsarliga armén och nordstatarna hjälper Juarez.

REFORMKRIGET

1857 införde Mexikos President, Benito Juarez, och hans liberala regering en ny konstitution med stora förändringar för den katolska kyrkan: kyrkan skildes från staten, religionsfrihet infördes, den katolska kyrkans privilegier avskaffades och konfiskation och försäljning av kyrkans egendomar möjliggjordes. Många blev upprörda och ett inbördeskrig bröt ut. De konservativa starkaste fästet var Mexico City. Halva armén stödde de konservativa. Liberalerna och President Juarez behärskade landsbygden och hamnarna med hjälp av arméns andra halva.

Då 1860 gick mot sitt slut stod Juarez som segrare, men kriget hade varit kostsamt både i liv och pengar. Mexiko kunde inte betala sina skulder till sina europeiska långivare och ställde in betalningarna.

DET MEXIKANSKA ÄVENTYRET

Då Mexiko ställde in sina betalningar skickade Frankrike, Spanien och Storbritannien 1861 armador till Mexikos viktigaste hamn Vera Cruz. Där tog de kontroll över tullhuset, för att den vägen få tillbaka sina pengar. Spanien och Storbritannien återvände efter några månader till Europa 1862.

Frankrike hade samtidigt kontaktats av de konservativa som förlorade Reformkriget. De konservativa spelade på europeiska fördomar och lockade Frankrike att engagera sig militärt i Mexiko. Fransmännen, liksom de flesta européer vid denna tid, hade en romantiserad bild av Mexiko. De förutsatte att mexikanerna knappt klarade av att regera själva och att en "vänlig intervention" därför var det bästa för alla parter. De konservativa övertygade Kejsar Napoleon III och Kejsarinnan Eugénie att det med fransk hjälp var möjligt att skapa ett katolskt kejsardöme söder om Amerikas Förenta Stater. Detta kejsardöme skulle styras av den österrikiske Ärkehertigen Maximilian och hans hustru, den belgiska Prinsessan Carlota. Det enda som krävdes för att Frankrike skulle få denna starka allierade makt i Amerika var att de först lät franska styrkor slå ut allt motstånd och marschera in i Mexico City. Frankrikes Kejsar Napoleon III hade

mycket att vinna på förslaget; en stor stark allierad i Amerika, öppnandet av en ny marknad, möjlighet att sprida "civilisationen" och, naturligtvis, ära. Företaget kallas "Det Mexikanska Äventyret".

De 6 000 soldater som anlände tillsammans med den franska armaden började marschen mot huvudstaden Mexico City.

ÖVÄNTAT MOTSTÅND

Frankrike underskattade motståndet kraftigt. Till skillnad från vad de konservativa mexikanerna utlovade visade det sig att folket längs deras marschväg inte välkomnade de franska trupperna, utan betraktade dem som fiender. På samma sätt var den mexikanska armén mer stridsduglig än de föreställt sig. Mexikanerna var krigströtta efter Reformkriget, men stridserfarna. Den 5 maj 1862 besegrades Frankrikes 6 000 man starka här av en mexikansk styrka på 4 000, vid staden Puebla. Det var en stor mexikansk seger och redan den 9 maj utfärdade President Juarez den 5 maj som mexikansk högtidsdag.

Den mexikanska glädjen blev dock kortlivad. Napoleon III lärde av sitt misstag och skickade efter förstärkningar från Europa. 28 000 man skeppades över havet. Med dessa förstärkningar lyckades Frankrike ta kontroll över Mexikos hamnar och de flesta större städerna.

Den 17 maj 1863 kapitulerade Puebla efter belägring. Den 31 maj lämnade President Juarez och hans regering Mexico City och begav sig norrut, där de ännu var ohotade. En vecka senare intog Frankrike huvudstaden och utsåg de Konservativas ledare, General Almonte, som tillförordnad President.

KEJSAREN AV MEXIKO

Det Katolska Kejsardömet Mexiko utropades den 10 juli 1863 och kejsarkronan erbjöds den österrikiske Ärkehertigen Maximilian. Han accepterade posten och anlände tillsammans med sin hustru till Mexiko 1864. Under tiden rasade striderna vidare, men de franska trupperna hade ett övertag. Mexikanerna inriktade sig helt på gerillataktik och tillfogade fransmännen flera svåra bakslag, men lyckades inte vända stridslyckan.

Maximilian var förtjust över sitt nya ämbete. Då han så småningom förväntade sig att styra Mexiko utan hjälp från franska styrkor började han bygga upp en kejsarlig armé. Den består av tre delar; den reguljära armén, frivilligstyrkorna och den beridna vaktstyrkan Resguardo. Trots de Konservativas stöd föraktar de flesta mexikaner invasionsstyrkan och den kejsarliga arméns mexikanska soldater respekteras egentligen inte i något läger.

OÖNSKAD UPPMÄRKSAMHET

Då nordstaterna gick segrande ur det Amerikanska Inbördeskriget 1865 kunde regeringen lägga mer kraft bakom sina protester mot Frankrikes ockupation. Förenta Staternas nordstatsregering stöder President Juarez demokratiskt valda regering med pengar, vapen och diplomatiska påtryckningar.

Många erfarna soldater vet inte vad de skall ta sig till när det amerikanska Inbördeskriget upphör. Flera beger sig till Mexiko. Fientligheten från Inbördeskriget består; sydstatssoldater blir legosoldater i den Kejserliga Armén, nordstatare ansluter sig till Juarez styrkor. Mängden sydstatare är dock oerhört mycket större än mängden nordstatare.

DET SVARTA PÅBUDET

Kejsar Maximilian gjorde en dålig situation värre då han den 3 oktober 1865 införde "The Black Decree" ("Det Svarta Påbudet"). Enligt denna lag skall alla mexikaner som påträffas beväpnade avrättas som banditer inom 24 timmar. De enda undantag som medges är för mexikaner i den kejserliga armén.

Det var Juarez framgångsrika gerillakrigsföring i kombination med fransmännens ökade tvekan som fick Maximilian att fatta detta ödesdigra beslut. Den internationella opinionen vände, talet om att kejsardömet inrättats för att föra civilisationen till landet föll platt till marken och Maximilian uppfattades även internationellt som en tyrann. Det lilla stöd han haft hos delar av den mexikanska befolkningen upphörde.

FRANKRIKE DRAR SIG UR

För Frankrike framstår alltmer "Det Mexikanska Äventyret" som ett enda stort kostsamt misslyckande. Frankrikes Kejsar Napoleon III är hårt pressad av den egna hemmaopinionen. De amerikanska protesterna och hotet om militär inblandning, innan Frankrike ens fått full kontroll över Mexiko gör honom än tveksammare till hela operationen.

Det som slutligen faller avgörandet för honom är dock den allt starkare insikten att Kejsar Maximilian är inkompetent, vilket han visat inte minst genom införandet av Det Svarta Påbudet. Kejsar Napoleon III kallar hem sina trupper från Mexiko. Den 31:e maj 1866 tillkännager han sin avsikt att dra tillbaka trupperna, och inom en månad börjar evakueringen, trots att Kejsarinnan Carlota kommer till Paris för att vädja om fortsatt stöd.

FOLKETS SEGER?

De republikanska styrkorna, under President Juarez och General Diaz befäl återtar kontrollen över allt fler städer och hamnar i takt med att fransmännen evakuerar dem. Då de sista franska styrkorna lämnar Mexiko den 12:e mars 1867 återstår inte mycket av kriget. Kejsar Maximilian kämpar desperat för att behålla makten, med omväxlande skräckregemente och skyhöga löner försöker han utöka sin kejserliga armé. Han tar sig till Querétaro med sin kejserliga armé, för att där försöka få stopp för juaristernas allt större framgångar. Kriget går dock inte Kejsarens väg, och allt fler mexikanska trupper belägrar staden.

VAD HAR HÄNT I TIDIGARE DELAR?

I *Vägen till Vera Cruz* fick Major Allardo i uppdrag att tillsammans med Överstelöjtnant Wilhelm von Graz eskortera höga dignitärer från Mexico City till hamnstaden Vera Cruz. Passagerarna ledda av kejsarinnan skulle vädja till Napoleon III om fortsatt stöd till kejsardömet.

Innan dess anordnades dock en stor bal i kejsarpalatset, dit även officerarna i Major Straws lilla trupp var välkomna. Liksom Luigi Gallo, som än en gång fick en medalj för sin insats vid Camerone.

Efter balen gick resan söderut för att fira 5 maj i Puebla, men glädjen grumlades då juaristerna försökte spränga Kejsaren i luften, utan att lyckas. Alameida var ansvarig för såväl firandet som attentatet, då han tjänstgjorde som Kapten i den Kejserliga Mexikanska Armén samtidigt som han var spion åt juaristerna. För att tvinga fram attentatsmännen lät Allardo avrätta oskyldiga mexikaner på torget, men den som fick dem gripna var Gallo som av en slump snubblade över deras gömställe.

Kort därefter råkade det lilla sällskapet i bakhåll från juarister vid ett bergspass, och hade det inte varit för sydstatssoldaternas ingripande hade de förmodligen

varit döda idag. Allardo var mycket tacksam och sydstatarna fortsatte samarbeta fler gånger med honom, inte minst efter att han blivit befälhavare i delstaten Durango.

I *Dubbelspel i Durango* gick Allardos planer i baklås. Han drog ut alla beridna trupper ur staden, för att han kommit överens med sydstatarna om att de skulle råna myntverket. I efterhand skulle Allardo få merparten av bytet mot att han skulle ge dem stora mängder vapen. Naturligtvis var det en fälla, men alla franska soldater dog i den strid som blev, liksom de flesta av sydstatarna. Juaristerna lyckades däremot klara sig någorlunda helskinnade, och kunde lägga beslag på merparten av bytet från rånet, närmare bestämt allt silver. Vad som hände med guldet är ännu höljt i dunkel...

Det var också under förra delen som Jonathan Maxwell bytte sida och gick över till juaristerna. Tack vare honom hann en by evakueras innan Slaktaren Allardo och hans bödlar kom dit, och det var Maxwell som tipsade om när de borde frita sina fängslade kamrater ur fängelset. Maxwell överlämnade dessutom bytet till juaristerna. Av övertygelse eller kärlek? Vem vet...

KURIRENS MEDDELANDE

7KL 7Q57EE7GLX

NII6K397M NM8VKMW OB

FVM7K 7K F76 9NE67M OB6

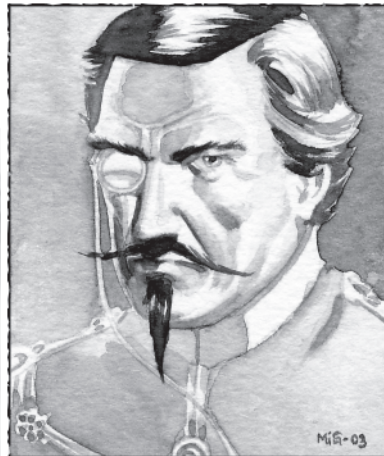
3SM7D7KG3K KNBG7K OB6

MNE3 ZÄ F3CW

7K V6FCND7 MCUG37X

OHG 9K3S

MAJOR ALLARDO

WILHELM VON GRAZ

MAXIMILIAN

HECTOR DUARTES

RAFAEL ORTEGA

RUPERT CHASE

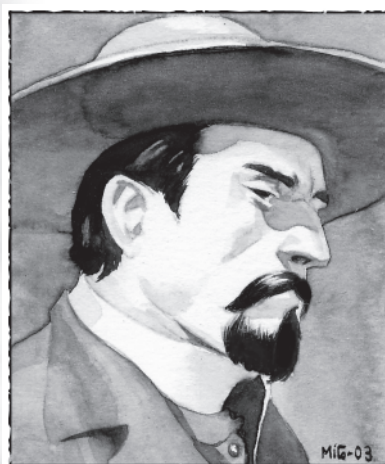

JONATHAN MAXWELL

GABRIELLA VEGA

JUAN ALAMEIDA

LUIGI GALLO

